

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، مکاشفه

درس شماره ۱۶

پیغام مسیح به کلیسای پرغامس! (۱)

مکاشفه ۲: ۱۲-۱۷

آیه حفظی برای ۱۶ ماه آپریل سال ۲۰۲۶

کتاب مقدس، ۲ تیموتوس ۱: ۷

۷ زیرا خدا روح جبن (ترس) را به ما نداده است بلکه روح قوت و محبت و تأدیب (خویشنداری) را.

آیه حفظی برای ۲۳ ماه آپریل سال ۲۰۲۶

کتاب مقدس، ۱ یوحنا ۲: ۱۵

۱۵ دنیا را و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست دارد، محبت پدر در وی نیست.

ادامه می دهیم مطالعه کتاب مکاشفه یوحنا رسول را. لطفاً کتابهای مقدستان را به فصل دوم باز بفرمانید. در فصلهای دوم و سوم وارد دوران کلیسا می شویم. در این جلسه می رسیم به پیغام مسیح به کلیسای پرغامس در آیات ۱۲ الی ۱۷. کلام خدا می فرماید:

کلام خدا

۱۲ و به فرشته کلیسای در پرغامس بنویس این را می گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد.

۱۳ اعمال و مسکن تو را می دانم که تخت شیطان در آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار نمودی، نه هم در ایامی که آنطیپاس شهید امین من در میان شما در جایی که شیطان ساکن است کشته شد.

۱۴ لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی های بتها را بخورند و زنا کنند.

۱۵ و همچنین کسانی را داری که تعلیم نقولایویان را پذیرفته‌اند.

۱۶ پس توبه کن و الا بزودی نزد تو می‌آیم و به شمشیر زبان خود با ایشان جنگ خواهم کرد.

۱۷ آنکه گوش دارد، بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید، و آنکه غالب آید، از من مخفی به وی خواهم داد و سنگی سفید به او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که احدی آن را نمی‌داند جز آنکه آن را یافته باشد.

دعا: دعای داشته باشیم برای درک درست کلام خدا و اطاعت درست بر اساس آن درک درست.

پیغام مسیح به کلیسای پرغاموس،

کلیسای شیفته دنیا، کلیسای دنیوی

ما از کلیسای افسس شروع کردیم (کلیسایی که محبت خود مسیح را از دست داده است) <<<<< حالا می‌رسیم به کلیسای پرغاموس (کلیسایی که شیفته دنیا است). مانند پله مارپیچ رو به پائین سقوط روحانی این کلیساها را می‌بینیم. اگر محبت مسیح دل شما را پرنکند، محبت دنیا پُر خواهد کرد. دنیوی می‌شوید!

موضوع دنیوی بودن: دنیوی بودن یعنی چی؟ یعنی شیفته و وابسته به چیزهای موقتی این دنیا شدن.

در حالی که ایمانداران راستین مسیحی جزوی از نظام حاکم بر این جهان نیستند، مسیح در یوحنا ۱۵: ۱۹ می‌فرماید:

۱۹ اگر از جهان می‌بودید، جهان خاصان خود را دوست می‌داشت. لکن چونکه از جهان نیستید بلکه من شما را از جهان برگزیده‌ام، از این سبب جهان با شما دشمنی می‌کند.

نباید طوری رفتار کنیم که هستیم. همانطور که رومیان ۱۲: ۲ می فرماید:

۲ و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست.

چون با فیض خدا، در ایمان به مسیح، از اسارت گناه باز خرید شده ایم، حالا باید چنانکه تیطس ۲: ۱۲ می فرماید عمل کنیم.

بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده، با خرد اندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم.

کلام خدا در یعقوب ۱: ۲۷ می فرماید شیفته این جهان نشویم:

۲۷ پرستش صاف (پاک) و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است، که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند (دستگیری کنند)، و خود را از آلایش دنیا نگاه دارند.

چونکه یعقوب ۴: ۴ هشدار می دهد: هر که در پی دوستی با دنیاست، خود را دشمن خدا می‌سازد.

۱ یوحنا ۲: ۱۵-۱۷، دل نبستن به دنیا را کاملاً روشن می کند:

۱۵ دنیا را و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست دارد، محبت پدر در وی نیست.

۱۶ زیرا که آنچه در دنیاست، از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست بلکه از جهان است.

۱۷ و دنیا و شهوات آن در گذر است لکن کسی که به اراده خدا عمل می‌کند، تا به ابد باقی می‌ماند.

اگر شما شیفته مسیح نیستید، مطمئن باشید که شیفته دنیا خواهید شد.

ایماندارانی که هشدارهای کتاب مقدس را در مورد خطر دنیوی شدن نادیده می گیرند، مانند اجسام شناور بظرف گرداب می روند.

همانند الگوی مابقی پیغامها به هفت کلیسا، چند قسمت مشخص را، در این پیغام می بینیم.

اول فرستنده پیغام در آیه ۱۲: و به فرشته کلیسای در پَرغامس بنویس این را می‌گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد.

مسیح خود را چگونه معرفی کرده است؟ کسی که شمشیر دودمه تیز را دارد.

"شمشیر دو دمه تیز" به کلام خدا اشاره می کند. عبرانیان ۴: ۱۲ می فرماید:

۱۲ زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده‌تر است از هر شمشیر دودم و فرورونده، تا جدا کند نَفَس و روح و مفاصل و مغز را، و مُمَيِّز (سنجشگر) افکار و نیت‌های قلب است،

یعنی ما در اینجا تصویر مسیح را بصورت تصویر یک قاضی که آماده اعلام حکم محکومیت و داوری است می بینیم. مسیح بوسیله کلامش داوری کرده و غضبش را جاری می سازد.

وقتی یوحنا می خواهد بازگشت مسیح بر زمین را برای ما تشریح کند، در مکاشفه ۱۹: ۱۱-۱۵ با الهام روح القدس می نویسد:

۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می‌نماید،

۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ‌کس آن را نمی‌داند.

۱۳ و جامه‌ای خون‌آلود در بر دارد و نام او را کلمه خدا می‌خوانند.

۱۴ و لشکرهایی که در آسمانند (ایمانداران به مسیح، زمانی که کلیسا به آسمان به بالا برده می شود، ۱ تسالونیکیان ۴: ۱۷، و فرشتگان مقدس خدا)، بر اسبهای سفید و به کتان سفید و پاک ملبس از عقب او می‌آمدند.

۱۵ و از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید تا به آن امت‌ها را بزند و آنها را به عصای آهنین حکمرانی خواهد نمود؛ و او چرخشت خمر غضب و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود میافشرد.

دو دمه بودن شمشیر کلام خدا <<< سرعت و برندگی آن را می‌رساند، در هر جهتی که حرکت کند، می‌برد، و قدرت دارد.

ما در اینجا تصویری از مسیح می بینیم که آماده داوری کردن است بخاطر اینکه کلیسا دنیوی شده است. در مقایسه با کلیسای افسس، مکاشفه ۲: ۱ (هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلا می‌خرامد، حضور و کنترل مسیح بر کلیسا را می بینیم)، و یا کلیسای اسمیرنا (۲: ۸، اول و آخر، مرده شد و زنده گشت، تسلی و تشویق مسیح را می بینیم)، ولی در اینجا هشدار داوری و تنبیه مسیح را می بینیم.

اکثریت اعضای کلیسای پرغامس غیر یهودی بودند. و بجای آنکه عروس مسیح باشند، معشوقه دنیا گشتند. چون با دنیا سازش کرده اند. این هشدار را بیاد داشته باشیم، ۱ یوحنا ۲: ۱۵

۱۵ دنیا را و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست دارد، محبت پدر در وی نیست.